

KURJER LITTEWSKI

w WILNIE dnia 1. Sierpnia V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG VS. d. 21 lipca. Dalsze czynności wojsk Rosyjskich w Finlandyi. D. 1 lipca donosił GL. Raiewski, że zajmując stanowisko pod Lappo czeka postępu GM. Jankowicza od Lindulax, który jego uwiadomił, że Szwedzki G. Cronstedt z korpusem 4. t. ciągnie od Percho, a Major Fiant z brygadą przez Kiwarwi. Tegoż czasu GL. Raiewski przesłał szczegóły bitwy ztoczoney w Vasa i pod Lindulax. D. 13 czerwca GM. Demidow został uwiadomiony przez Kapitana Raznotowskiego, który straż utrzymywał w Krampes, że gdy gromada obywatelów poymała pikietę 10 kozaków z półku Łoszczylina, nieprzyjaciel korzystając z tej okoliczności do brzegu przybił, odcinając straż naszą z 22 ludzi złożoną, i lądował. Zatem G. Demidow zostawiwszy w mieście Vasa szczupłą załogę, i kazawszy ją zmocnić rychło żołnierzem i artylleryą iaka znajdowała się w bliskości, sam ruszył na miejsce lądowania z batalionem Piotrowskim grenadyerów i 2 armatami. Kapitan Raznotowski zpotkał tego wodza pod Smetsbi, gdzie ponieważ most był zepsuty, w brod rzekę przechodzili Rosyianie. Demidow pod wystrzałem dział swoich ostrzeżony z Vasa, że liczna kolumna nieprzyaciół zajęła część miasta, postępując do niego niespodzianie drogą od Lilkiro; Rosyjski zaś garnizon w mieście zostawiony nie może wstrzymać zapędu, a wojska z odsieczą spodziewane i artyllerya musiały stanąć na gościńcu Tobiewskim.

Ta okoliczność zniewoliła G. Demidowa powracać do Vasa, dla ubezpieczenia zaś tyłu zepsuć most swój pod Smetsbi naprawiony. Znalazł Szwedów już drugą kolumną zmocnionych; więc Podpółkownikowi Kuzminowi kaze iść z 2 działami, i 2 rotami prosto od wiazdu, sam z resztą ludu przez błoto zaszedł z tyłu nieprzyaciółom. Po zaciętym odporze przez 2 godziny Szwedzi oddalili się do środka miasta; Rosyianie wszedłszy w ulice wszędzie znajdując zasadzonych strzelców, którzy razem z niektórymi obywatelami ognia potężnie dawali przez drzwi i okna. G. Demidow odłączył część ludu swego, ażeby wygnała nieprzyaciół z domów. Po niejakim odporze część wojsk Szwedzkich zbierać się zaczęła w kolumny, i natychmiast uciekała, lecz po wszystkich ulicach oskoczona przez Rosyanów, po bitwie krwawey wytopiona lub zabrana jest w niewolę, część druga zchroniła się w domach obywatelskich, reszta po innych ulicach rozrzucana z miasta ustąpiła. Odebrane doniesienie z Tobie, że nieprzyjaciel zmacnia się pod Salvo, a część wojska już miał pod Smetsbi, zniewoliło G. Demidowa ści-

gać uciekających z Vasa. Podpółkownikowi Kuzminowi szukać kazał Szwedzkich żołnierzy, ukrytych w domach, gdzie przez dni 2 ich znalezione z bronią więcej 80. W samey bitwie poymaliśmy 13 officyerów, 235 żołnierzy, wzięto armatę 1, trupem położono 17 officyerów, do 300 żołnierzy. Z Rosyjskiej strony ranionych 5 officyerów, półkowy Kapelan, żołnierzy 74, poległych 37. GL. Raiewski donosi, że nazajutrz uwiadomiony w Lilkiro, iako Szwedów nie goniono, sam poszedł do Weikars, część zaś wojska posłał do Kwewlax na punkt lądowania. Nieprzyjaciel był już na statkach czekając zebrania się rozproszonych ludzi po lasach; nasi strażę jego zmieśli, a ogniem silnym nie małą szkodę na statkach sprawili.

Bitwa pod Lindulax d. 21 czerwca była ztoczona sposobem następującym. Półkownik Wlastow z półkami Azowskim i 24 strzelców, 4 armatami, dragonią, i kozakami d. 20 ruszając z Karstula, przodem wysłał Kapitana Gaiewa z 120 strzelcami, kozakom rozkazawszy uważać stanowisko nieprzyaciół. Tych straż przednią potkano o wiorstę od mostu Witonsalmo blisko Montones, którą ścigając Rosyjscy strzelce z największą natarczywością, przymusili ustępować nawet nie zepsuwszy mostu, ten zaś przez nas zupełnie był naprawiony. Wlastow uwiadomiony od mieszkańców, że brygada Majora Sandem z 1600 żołnierzy regularnych złożona czeka na niego w Lindulax, przygotował atak porządkiem następującym. Straż przednia z 150 strzelców, szwadrona dragonii, 60 kozaków, i armaty 1 złożona pod sprawą Podpółkownika Pritwitz ruszyła o godzinie 8, za nią wraz kolumna główna. O godzinie 11 Rosyianie zbliżyli się do Lindulax; artyllerya nasza wieś oczyszczając ułatwiła przez to stawienie mostu nowego. Szwedzi centrum z 2 armatami rozłożyli na górze kamienney, prawe skrzydło zasłaniało drogę do Vasa, lewe do Hamle Karleby opierając się o jezioro. Gdy most zakończono, przeprawili się Rosyianie, straż przednia dzieło zaczęła; wkrótce potem całe wojsko w ogień poszło; ten z wielkiem obu stron natężeniem trwał więcej 4 godzin; dopiero Szwedzi całą linią postąpili na przód; ale ich odparły wystrzały karataczowe; zatem zmacniając skrzydła, i bijąc bagnetem pokonywali front Rosyanów. W ten czas Wlastow przybliżył całą rezerwę, i Azowskiego półku grenadyerom atakować rozkazał. Tym obrótem nieprzyjaciel wprowadzony w zamieszanie; w mgnieniu oka centrum jego i lewe skrzydło odparte, rozgromione, i ścigane drogą ku Hamle Karleby. Nieustanny deszcz gwałtowny od północy prze-

moczył odzienie na żołnierzu, i tak znużył wojsko, iż daleko ścigać uciekających Szwedów nie mogło.

Gdy tym sposobem zwycięstwo przychyłało się do nas na prawém skrzydle, Podpółkownik Pritwitz atakował z swojej strony nieprzyjaciół, i wdarł się w kolumnę, której część pobita, druga usuwając się w lewo potkana bagnietem zgineła, klęska przeciwny strony w poległych: 1 oficer, 167 żołnierzy; poymanych 3 oficerów, 55 żołnierzy, ranionych 7 oficerów, i wielka liczba żołnierzy. Z Rossyiskiej strony poległ Maior Barisznikow, którego żonie J. J. Mość nazaczył pensją całej gaży męzowskiej, żołnierzy 24, ranionych 3 oficerów, 96 żołnierzy, w niewolę zabranych 19. GL. Barclay de Tolly donosił, że na statkach pod Kuopio zabranych czynione było rekognoskowanie stanowiska nieprzyjacielskiego w Taivola. Do statków naszych z tego miejsca strzelali Szwedzi, odpowiedziały Rossyiskie szalupy; po strzelaniu trwającym pół godziny, u milkia batterya przeciwników, a łodzie poszły w dół ku brzegom. GL. Barclay de Tolly postanowił tym sposobem częścicy trworzyć nieprzyjaciół, dopóki nie będzie mógł większego ataku przypuścić na płytach, które w Kuopio gotuje.

D. 2 lipca Szwedzi wysadzeni na wyspę Kimito za zbliżeniem się wojsk naszych brzeg opuścili, zatem Półkownik Jwelicz rozstawił swoje straże na miejscach przyzwoitych. Część korpusu GM. Tuczkowa do Pikis wkroczyła zmocnić mając wojsko pod Abo, z drugich stron także wojska nadciągały w podobnym celu. GM. Orłow Denisow donosił, że z lekkim korpusem swoim zamysła uderzyć na nieprzyjaciela w Chistianstadt, gdzie ten miał w porcie statków 7. Temu wodzowi z Tawasthus i Biorneburga posłane są posiłki. Reszta później,

BAYONNE d. 10 lipca. Gdy d. 7 zgromadziła się Junta, Król Józef zasiadłszy na tronie mówił. Stawam tu przed rozwiązaniem Junty. Zebrani mocą nadzwyczajnych przypadków, którym uległy wszystkie narody w czasie rozmaitym, i wolą Imperatora Francuzkiego, daliście wyrok odpowiedni światłemu wiekowi, uchwały własne czytać będziecie w konstytucyjnym akcie; ten Hiszpanią uwolni od niezgody wewnętrznej, którą iey zapowiadało długie nieukontentowanie ludu. Rozruch dziś jeszcze trwający w prowincjach ustanie gdy obywatele usłyszą, że religia, całość i udzielnosc kraju, prawa i swobody są zaręczone, a nowe ustawy przynoszą im szczęśliwość oyczyzny, do której sąsiedzkie państwa przyiść nie mogły bez obfitego krwi przelania i klęsk niezliczonych. Gdyby na to miejsce wszyscy Hiszpani byli zebrani, mając interes ieden mieliby iedną opinią; nie płakalibyśmy nad tych nieszczęściem, którzy obcą obłąkani namową, pod orężem upaść muszą. Powinien spodziewać się lądowej Europy nieprzyjaciel, że domowa u Hiszpanów niezgoda ułatwi iemu wyzucie tej Monarchii z osad zamorskich; kazdy więc obywatel dobry niech tu otworzy oko, i przy tronie stawa. Na ten wstępniąc przyno-

szę akt konstytucyiny, zawierający wzajemne prawa, i obowiązki Króla i poddanych; którzy iezeli są gotowi czynić ofiarę, iaką sam chcą czynić ze mnie, Hiszpania wkrótce spokojną będzie w domu, sprawiedliwą i potężną u postronnych. Taki obowiązek z ufnością przyimujemy w obliczu Boga wszystko widzącego, który sercem ludzkim włada według woli najwyższej, a nigdy nie opuszcza kochających oyczyznę, i nie lekających się prócz własnego sumnienia.

Nastąpiło czytanie konstytucyi, której wiadoma już osnowa, lecz ponieważ ustawa rządzić mająca naród tak sławny iakim jest Hiszpański, godna dokładniejszej wiadomości, artykuły wszystkie kładniemy. Wysłuchawszy Junty, powiada Król, do Bayonne przez Monarchę Francuzkiego zwołaney, dajemy konstytucyą, iako zasadę przemierza łączącego nas wzajemnie z Hiszpańskim narodem.

1. Religia Katolicka, inne obrządki nie cierpiane.
- 2 Korona dziedziczna w potomkach prawych płci męzkiej; po nich spada na Imperatora Napoleona i iego potomków; po tych na Króla Ludwika, po tym na Króla Hieronima; gdyby zaś ostatni potomek płci męzkiej rodziny Napoleonowej zszedł nie zostawiając synów, dostaje się korona córce starszej i iey synom; gdyby córek nie było, Król testamentem wyznaczy następcę z liczby najgodniejszych tronu, co Cortes potwierdzą.
- 3 Korona z drugą na iedney głowie połączona być nie może.
- 4 Tytuł Króla z Bożey łaski przez konstytucyą stanu Król Hiszpański i Indyjski.
- 5 Wstępując na tron Król w obliczu Senatu, rady stanu, Cortes, rady Castiliiskiej przysięgę wykonywa.
- 6 Przysięga na Ewangelii, że poważać ma religią, zachować konstytucyą, utrzymać całość i udzielnosc Monarchii, poważać wolność osobistą i własność, rządzić iedyne dla dobra i chwały narodu.
7. Poddanstwo przysięga wierność i posłuszeństwo Królowi, konstytucyi, prawom.
- 8 Król małoletni do lat 18, państwem rządzi Regent.
- 9 Regent mieć powinien lat 25, 10 Król wyznacza Regenta z Infantów.
- 11 Jeżeli nie wyznaczy, Regentem będzie X. najdalszy od korony.
- 12 Regent rządzi do wzrostu Królewskiego.
- 13 Regent nie odpowiada osobą za rządy swoje.
- 14 Akta regencyi odbywają się pod imieniem Króla.
- 15 Część 4 dochodu koronnego jest pensyą Regenta.
- 16 Jeżeli Król nie wyznaczy Regenta, i żaden z XX. nie ma lat 25 rządy sprawuje rada złożona z 7 najstarszych Senatorów.
- 17 Rada wszystko stanowi głosów większością, Minister sekretarz stanu wszystkie uchwały iey zapisuje.
- 18 Regent nie ma władzy nad osobą Króla.
- 19 Straż Króla należy do X. przez Króla nimerającego wybranego, inaczey do matki małoletniego.
- 20 Opieka z 5 Senatorów przez umierającego Króla wyznaczona zatrudni się wychowaniem małoletniego; tej radzić się trzeba w okolicznościach ważnych które zciągają się do osoby i dworu Króla. Jeżeli opieki Król umierający nie wyznaczy, należy 5 Senatorom najstarszym. Jeżeli zaś będzie rada Regencyi, opieka należy 5

Senatorom idącym po 7 najstarszych z kolei pierwszeństwa.

21 Pałace Madricki, Escorial, S. Jldfonsa, Araniuez, Pardo, inne dziś koronne z przyległościami są Króla własne; z nich dochód idzie do skarbu Królewskiego, który jeśli milliona piastrow nie czyni; summę dopełnić trzeba innymi dobrami.

22. Corok 2 mill. piastrow miesięcznymi ratami płacić ma skarb publiczny Królewskiemu. 23 Następca tronu mając lat 12 200 t. brać będzie, Infantowie 100 t. Infantki 50 t. ze skarbu publicznego. 24 Oprawa Królowey wdowy 400 t. ze skarbu Króla. 25 Wyżsi urzędnicy koronni są W. Jałmużnik, Marszałek, Podkomorzy, Koniuszy, Łowczy, Mistrz ceremonii. 25 Kapelani, Szambelanowie, Mistrze ceremonii, koniuszowie, Marszałkowie dworu są urzędnicy koronni. 27 Ministrów 9, sprawiedliwości, duchowny, zagraniczny, wewnętrzny, skarbowy, wojenny, morski, Indyjski, policyi. 28 Minister Sekretarz stanu wszystkie akta podpisuje. 29 Król może połączyć Ministerya duchowne i sprawiedliwości, wewnętrzne i policyi. 30 Ministrom rangę daje dawność. 31 Ministrowie odpowiadają za wykonanie praw i rozkazów Króla. 32 Senat składa się z Infantów gdy mają lat 18, z 24 osob od Króla wybranych z Ministrów, Generali kapitanów morskich i lądowych, ambassadorów, stanu konsyliarzów, rady Castilijskiej. 33 Nie można być Senatorem nie mając lat 40. 34 Senatorowie dożywotni, bez wyroku sądowego nie traci się ta dostojność. 35 Stanu konsyliarze są Senatorami dzisiejsi; nowych mianować nie trzeba, dopóki terazniejsi przez śmierć nie zedydą do liczby 24. 36 Prezydenta Król mianuje z grona Senatorów na rok. 37 Prezydent zwoływa Senat na rozkaz Królewski, i żądanie Kommissyi niżej wyrażonych. 38 W zdarzeniu buntów zbrojnych i zamieszkań grożących państwu, Senat na odczwę Króla może zawiesić konstytucyą w miejscu i na czas zamierzony; może użyć nadzwyczajnych środków dla bezpieczeństwa powszechnego. 39 Senat strzeże wolności osobistej i druku. 40 Kommissya z 5 osob w Senacie wybranych przyjmuje doniesienia Ministrów o aresztowaniu obywatelów, gdy ci w miesiąc nie są stawieni przed sądami. 41 Osoby aresztowane i przed sądem w miesiąc nie stawione mogą przez siebie, krewnych i pełnomocników udać się do tey kommissyi. 42 Gdy osądzi kommissya, że areszt nad miesiąc przedłużony nie jest potrzebny, wezwie aresztującego Ministra, żeby na wolność więźnia wypuścił, albo do sądu oddał onego. 43 Po 3 wezwaniach co miesiąc powtórzonych, jeżeli więzień nie wypuszczony albo do sądów nie oddany, Kommissya żąda zwołania Senatu, który oświadczy, że obywatel arbitralnie był zatrzymany; Prezydent uchwałę odnosi do Króla. 44 Uchwałę Król roztrząsać każe Prezydentom wydziałów rady stanu, i 5 osobom rady Castilijskiej. 45. Kommissya z 5 osob wybranych z Senatu strzeże wolności druku; do iey władzy nie należą pisma peryodyczne. 46 Autorowie, Drukarze, księgarze rozumiejący się być zkrzyw-

dzonemi, mogą udać się do tey kommissyi. 47 Która osądziwszy, że przeszkoda im czyniona nie jest potrzebna, wzywa przeszkadzającego, pisać, drukować, przedawać księgę, ażeby zakaz cofnął.

48 Po 3 wezwaniach w miesiąc powtórzonych jeżeli trwa zakaz, kommissya Senat zwoływa, którego Prezydent oświadczywszy, że wolność druku jest zgwałcona, uchwałę zanosz do Króla. 49. Tę za rozkazem Króla roztrząsną osoby w art: 44 wyliczone. 50 Kommissarze z Kommissyi odmiennają się po 1 co 6 miesięcy. 51 Senat wezwany od Króla może kassować czynności zgromadzeń elekcyjnych, które wybierają deputatów z prowincyi, i municypalnych, które z miast ich wybierają, jeśli przeciw konstytucyi czyniły. 52 W radzie stanu Król prezyduje; składa się najwięcej z 60 osob, dzieli się na wydział sprawiedliwości i duchowny, wewnętrzny i policyi, skarbowy, wojenny, morski, Indyjski. 53 Następca tronu wchodzi do rady mając lat 15. 54 Wchodzą do rady konsyliarze stanu, Ministrowie, Prezydent Castilijski, lecz do wydziałów nie należą ani też do liczby wyżej naznaczoney. 55 6 deputatów Indyjskich wchodzi do wydziału Indyjskiego. 56 W radzie stanu będą Audytorowie, Adwokaci, Rekemistrzowie. 57 Projekta praw cywilnych i kryminalnych rządowe układa rada stanu. 58 Sądzi spory między iurydykcyami. 59 Rada stanu tylko radzić nie zaś stanowić mocna. 60 Wyroki Króla w rzeczach do Cortes należących przez radę roztrząsane moc prawa mają, dopóki Cortes inaczej nie postanowią. Reszta później.

Po przeczytaniu konstytucyi Prezydent Azan za miał mowę do Króla, który przysięgę wykonał na Ewangelii do tronu przyniesionej od Arcy Biskupa Burgos; tenże obrządek spełnili obecni Hiszpani; Król wyszedł; a Junta rozkazawszy wybić 2 medale na pamiątkę ważnych zdarzeń które narodowi postać nową dały, udała się do Imperatora Francuzkiego dziękując iemu za troskliwość o dobro Monarchii. Nic więcej do czynienia nie zostawało Juncie, którą rozwiązano; Król zaś Józef d. 9 Bayonne opuścił pośpieszając do Madritu; przeprowadzał tłum obywatelów, przy paradzie wojskowej, Napoleon brata pożegnał na pierwszej stacyi, który zabrawszy z sobą wielu Grandów i najwyższych urzędników drogę zaczął. Junta podzieliła się na 3 części tym sposobem, żeby zawsze przy Królu jedna z nich była.

MADRID d. 6 lipca. G. Savary tu przybył; Marszałek Massena wkrótce tu jest z Bayonne spodziewany; armia Francuzka w Hiszpanii której hetmaństwo przyjmuje, składa się iak następuje. Korpus Pyreneów zachodnich pod Marszałkiem Bessieres, dywizye GG. Merle, Lasalle, Verdier, główna kwatera w Burgos; korpus Pyreneów zachodnich pod G. Duhesme, dywizye G. Lecchi, Chabran, Munier, główna kwatera w Barcelonie. Korpus Marszałka Moncey, dywizye Grouchy, Monnier, Gobert, Morlot, i gwardyi, główna kwatera w Madricie. Korpus obserwacyiny G. Dupont, dywizye Barbou, Vedel, Mouton, Fu-

sia, kwatera główna w Cordova. O Buntach nie pewnego; nie wątpimy że pierwsze doniesienia o ztoczonych bitwach, liczbie i kłęsce rokoszanów przesadzone były; z wielką łatwością gmin dać sobie broń wydzierać na każdym miejscu; słyhać iż niektóre pólki regularne Hiszpańskie przyłączyły się do buntowników, co jednak im pomogło nie wiele; Francuzcy wodzowie na początku lipca kilka bitew z nimi wygrali, mianowicie G. Verdier; proste pospólstwo przebaczenie otrzymuje, lecz naczelnicy rokoszu bez braku rozstrzelani bywają.

WIEDEN d. 21 lipca. Wiadomości odebrane z Belgradu donoszą, że w prowincyi Liwadyi i innych, dawną Grecyą składających powstał rozruch wielki; rokoszanie mieli ztoczyć kilka bitew krwawych z kommandantem Tureckim w Trikalach niedaleko Seres, który 4 t. Arnautów utrzymuje; liczba powstających Greków pod 40 kommandantami wynosi 12 t. naczelnikiem jest Mikołaj Czaropulo urodzony ze wsi Zapargia niedaleko góry Olympu.

W Monarchii Austryackiej z niesłychaną prędkością dopełnione pierwsze bataliony rezerwy, dopełniać zaczęto drugie; pierwsze po zakończonych ćwiczeniach rozchodzą się do domu. Słyhać że w Austrii wyższej magazyny zakładać kazano; to pewna że pokoy głęboki panuje w kraju, a ciekawość cała jest zwrócona na Sejm bliżki stanów Węgierskich w Presburgu.

MUNCHEN d. 13 lipca. Maxymilian I podzielił Królestwo Bawarskie na Cyrkuły, i Mennu stolica Bamberg, mil kwadratowych 72, dusz 191 t. 2 Pregnitz, stolica Norimberga mil 43, dusz 142 t. 3 Naab, stolica Amberg, mil 130, dusz 221 t. 4 Resat, stolica Anspach, mil 67, dusz 190 t. 5 Altmühl, stolica Eichstadt, mil 95, dusz 202 t. 6 Wyższego Dunaju, stolica Ulm, mil 79, dusz 259 t. 7 Lech, stolica Auszpurg, mil 91, dusz 223 t. 8 Regen, stolica Straubing, mil 111, dusz 237 t. 9 niższego Dunaju, stolica Passau, mil 118, dusz 216 t. 10 Jser, stolica Munchen, mil 155, dusz 303 t. 11 Salzach, stolica Burghausen, mil 104, dusz 191 t. 12 Jller, stolica Kempten, mil 118, dusz 237 t. 13 Inn, stolica Inspruck, mil 176, dusz 203 t. 14 Eisa, stolica Brixen, mil 154, dusz 192 t. 15 Adige, stolica Trident, mil 113, dusz 227 t. Tak więc całe Królestwo Bawarskie ma cyrkulów 15, mil kwadratowych 1626, dusz 3 mill. 232 t.

PARYZ d. 9 lipca. Napoleon w tych dniach miał opuścić Bayonne, i wysławszy Króla nowego do Madritu, sam czasu chwilę poświęcił na zwiedzenie portów zachodniej Francyi, naostatek przy końcu lipca powróci do Paryża. Wiadome nam są zamiary Anglików, którzy chcą niby posilkować Hiszpańskich buntowników; lecz temu wierzyć trudno, żeby lądować mieli w Ferrol, Cadix, Vigo, Giion; projekt ogłoszony wczesniej rzadko bywa pomyślnie wykonany; te porty mocno są utwierdzone, łatwo nowym posilkiem wsparte być mogą; ztąd pewny wniosek, że Anglicy nie o Hiszpanii Europejskiej lecz o Amerykańskiej myślą. Czas rychło prawdę odkryje; teraz Hiszpani i Francuzi rachują, jaki skutek na umysłach

Amerykanów sprawi z iedney strony wiadomość o zasłętej rewolucyi, i ofiara nowego Króla mieć ich w rządzie równym z drugimi poddanymi, z drugiej obietnice Anglików. Na każdy zaś przypadek ponieważ Ameryka posilków Europejskich pozbawiona, nie potrafi sama długo odierać Anglików i Brezylliczyków; Napoleon w portach Francuzkich liczne floty kazał uzbroić, ażeby do nowego świata wkrótce żeglować mogli.

Amerykańscy obywatele zgromadzeni w Calais, obchodzili obrządkiem uroczystym pamiątkę doroczną ogłoszonej niepodległości narodu swego przed 32 laty, r. 1776; byli na biesiadę zaproszeni oficyerowie Francuzcy. W mieście, twierdzach, na brzegu, w porcie na statkach powiewały, razem flagi Amerykańska i Francuzka, co łatwo widzieć mogła eskadra Angielska w bliskości krążąca. Amerykanie zpełniali zdrowie Imperatora, Królów Józefa, Ludwika, Hieronima, armii naszej, dawnych towarzyszków którzy Republikantom pomogli ugruntować niepodległość, odrodzenia Hiszpanii. Odpowiedzieli Francuzi wspomnieniem Washingtona, Franclina, uwielbieniem Jeffersona i Kongressu, oświadczając życzenie, aby Ameryka przyłożyła się do zabezpieczenia wolnej żeglugi po wszystkich morzach narodom świata; naostatek wspomnieli Amerykanów i Francuzów poległych w obronie narodu nowego; wszyscy razem wołali o ziednoczenie flagi Amerykańskiej, Francuzkiej, Hiszpańskiej na poniżenie powszechnych nieprzyjaciół. Ta myśl była prywatnych osób, lecz rząd Amerykański trwa dotąd w obojętności, nie chcąc wojny z Anglią zaczynać, ani też obywatelom RPtey pozwolić, ażeby handel prowadzili narażając osoby i majątki swoje na przypadek. Kongres tylko przed zawieszeniem obrad pozwolił Prezydentowi otworzyć porty krajowe, jeżeli nadspodzianie odmienią się okoliczności. Tymczasem żaden już okręt Amerykański nie zawia do portów naszych i orężem Francuzkim zajętych, ponieważ to czyniąc nie może uniknąć prawie spotkania Anglików, a za to nieuchronnej u nas konfiskaty.

COPPENHAGA d. 16 lipca. Potwierdziła się wiadomość, że wojsko lądowe Angielskie siadłszy na flotę z Gothemburga wyszło na morze; i chociaż z brzegów Duńskich widziano nieprzyjaciela ku południowi zwrającego żagle, nie ma ieszcze pewności, że do portów oyczystych powraca; domyślają się niektórzy że Admirał Saumarez i G. Moore zmierzają do Norwegii. Wątpliwa jest powieść o aresztowaniu ostatniego przez 48 godzin na rozkaz Króla Gustawa Adolfa; do Scanii przybyło wiele żołnierza Szwedzkiego, mianowicie jazdy, za którą wkrótce Monarcha sam jest spodziewany. Cokolwiek nastąpi, zawsze pewni iesteśmy, że Norwegianie piastować potrafią honor narodu swego, bronić własną udziałność, i pomnożyć sławę już nabytą w kampanii terazniejszej przeciw Szwedom, których wodz G. Armfeldt w małych utarczkach ztracił kilkadziesiąt oficyerów; więcey tysiąca żołnierzy poymanych, nie licząc pomarłych w boiu i z choroby dział iemu wydarto 4.